מסורת הש"ס

דניכחוש חיליה. שמכוש שומנו הוא משירן: **דלחזויה אינשי.** סימן הוא שמשיר פירותיו: **וטמא טמא יקרא.** לועק ואומר טמא הוא: **כובסא.** מכסכוכ מכריס וסימן הוא שמשיר פירותיו: **כי האי תנא.** לנקט עליו רבים רחמים:

גמ' ס)פוטה נכ: מלה סו. שבת סו. מ"ק ה. **ג)**[עיין תוס' לקמן פ. ד"ה תולין] **ג)**[עי' תוס' שם ד"ה הרמתון] **ד)**[יבמות ט. ו"ק] **ה)**[לקמן עט: תוספתא פ"ה]

רש"י ו)רש"ל מוחק כל זה עד סוף הדיבור ועיין רש"ש שמקיים גי' הספרים **תוס' ז)**[עיין היטב תוס' זבחים נג: ד"ה לענין וכו' לעשה לפסקא שים בו כרת ממור ודמי]

הגהות הב"ח

(ס) **רש"י** ד"ה בפני הבית זומן הבית ושלא בזמן הבית:

הגהות

תוס' ד"ה מנין. בו ביום אביו. ל"ל תמו וכו' כלו"ע ומיהו יש לקיים הגי' שלפנינו מפני וכוח רק למגניה:
(מלאכי כהן)

במוקדשין לא הוי מוקמינן. נ"ב מיבא לה ע"פ הוס. ולו ל"ל לפי לפו' למיעבו קרא דמוקדשין לפ נהיג הוי מוקמינן וכו':
(מלאכי כהן ועי"ש)

ד"ה אי. הואיל דבעינן קדשים כתיב בו. כל"ל:
(רש"ש)

תורה אור

גמ' א] וְהָצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיֶה פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא:
(ויקרא יג, מה)

ב] שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה:
(ויקרא כב, כז)

ג] וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד:
(ויקרא כב, כח)

רש"י ד] וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְיָ דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפַךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵקֶרֶב עַמּוֹ:
(ויקרא יז, ד)

ה] הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה:
(דברים יב, יג)

ו] כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ:
(דברים יב, כא)

פניני רש"י

כובסא כדיקלא. ...כל דכר המלוי במחוכר קרי ליה כובסא כדאמר מזול גרמא ומחיה לכובסא ומחר ממרי...
(שבועות מג. ד"ה נקטיה)

הדרן עלך בהמה המקשה

אותו ואת בנו. משום דבעי למימר בחולין ובמוקדשים דלמטרין למילף מקרא דכדילפינן בגמרא תנא נמי בתרא וכמ"ל ללא לימטרין להא מוכח הגוף היא ומוכח הגוף מוכח בין בתרא ובין בתר"ל: **בפני הבית**(ס). בזמן הבית בפ' בתרא (לקמן דף קלח:) מפרש למאי נקטינהו: **שניהם כשרים.** משום דבעי למימר סיפא שניהם פסולין (ו)ובגמרא מפרש למאי נקטינהו: **והשני סופג.** משום ללו לאומו ואת בנו ולא שנא שחטו את הזכר תחלה ול"ש שחטו את הנקבה לא שנא שחטינהו חד גברא ולא שנא תרי גברי יליף בגמרא לחייב: **הראשון חייב ברת.** משום שחוטי חוץ לאבל השני פטור מן הכרת לכיון דשחטה למו שוב אינו לאוי לאו הכן לישחטו בפנים לפסול משום ממוסר זמן ואינו חייב משום שחוטי חוץ אלא ר"ש רואי ולפי שחוטי חוץ לאו לפנים לכתיב (ויקרא יז) ואלא פחות אהל מועד לא הניחו הרואי לפחות אהל [מועד] מייתין עליו בחוץ ואי לא לא: **ושניהם סופגין.** הרואשון משום ללו לאומו דשחוטי חוץ לכתיב (דברים יב)ה] והעלתה השמר לך פן תעלה וגו'כתים (דף קו.) ילפינן להיקש שוחט ממעלה שם תעלה ושם תעשה מה תעלה לא ענש אלא ר"ש אף שוחט לא ענש אלא ר"ש הזהיר: **חולין בפנים שניהם פסולין.** משום חולין שנשחטו בעזרה דילפינן להו בקדושין בפרק האיש מקדש (דף מז:): **והשני סופג.** משום ללו לאומו ואת בנו ולא שנא שחטו את הכל בבת אחת ול"ש שחטו את הנקבה לפני הזכר הכל הוי כשחיטה אחת: **חולין בחוץ ובפנים הראשון בכרת.** משום שחוטי חוץ: **ושניהם פסולין.** לרואשון שנשחטו חוץ ואני משום ממוסר זמן: **ושניהם סופגין.** לרואשון משום שחוטי חוץ לבד לכתיב (דברים יב)ה] והעלתה השמר לך פן תעלה ובזבחיך (דף קו.) ילפינן להיקש שוחט ממעלה שם תעלה ושם תעשה מה תעלה לא ענש אלא ר"ש הזהיר אף שוחט לא ענש אלא ר"ש הזהיר: **חולין בפנים שניהם פסולין.** משום חולין שנשחטו בעזרה דילפינן להו בקדושין בפרק האיש מקדש (דף מז:): **והשני סופג.** משום ללו לאומו ואת בנו ולא שנא שחטו את הכל בבת אחת ול"ש שחטו את הנקבה לפני הזכר הכל הוי כשחיטה אחת: **חולין בחוץ ובפנים הראשון בכרת.** משום שחוטי חוץ: **ושניהם פסולין.** לרואשון שנשחטו בח